

Knjižnica
sp
MLADIKA 2003/04

GIMNAZIJA
LEDINA

373.5(497.4 Ljubljana)

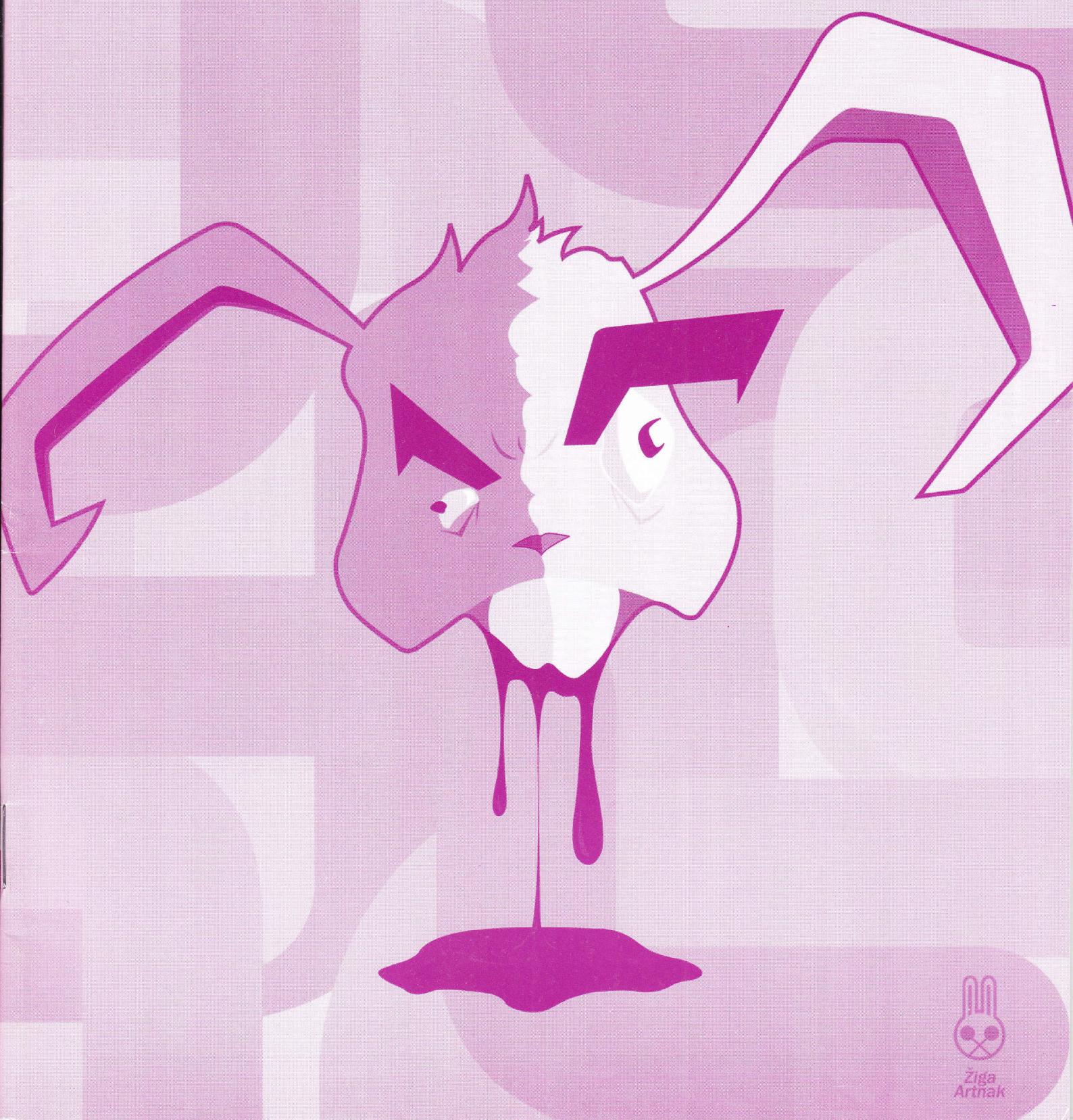
000004413,2

COBISS ©

2003/04

MLADIKA

ŠTEVILKA 2

Žiga
Artnak

UVODNIK

Glavna urednica: **KaTkA**

Odgovorna urednica: **Žu – Ži**

Oblikovalec: **fridgider**

Naslovnica: **Arthur**

Novinarji: **Majči, Nitka, Olka, Mitja Lovše, Lučka, Maja, Ela, W & Tina, KaTkA, Žu-Ži**

...

Spoštovani bralci Mladike!

V Mladikomatu smo prejeli veliko pritožb na vsebino vica z naslovom Bosanec. Vic se je pomotoma pojavit v prejšnji številki Mladike. Za to se vsem, ki Vas je vic užalil, iskreno opravičujemo. Obljubljamo, da takih napak ne bomo več ponovili.

Saj kar ne morem verjeti, da vam bom že v tej Mladiki (ki je na žalost zadnja letos) zaželeta vesele in čim bolj žurerske počitnice. Najprej bi vam svetovala, da v teh mesecih čim bolj napnete vse moči in se potrudite – saj veste, uspeh je zelo pomemben za vaše oz. naše nadaljnje šolanje. (Madonca, saj zvenim že kot naši profesorji). Pa vendar.

Tretji letniki gremo letos na maturantski izlet. Upam, da se bomo vrnili živi in zdravi in da nam alkohol ne bo preveč uničil malih sivih celic. (Ja profesorji, ne zavijajte z očmi, soka pa tokrat pač ne bomo pili). Cetrtim letnikom želim veliko uspeha na maturi in seveda sprejetje na želeno fakulteto, prvim in drugim letnikom pa veliko uspeha pri nadalnjem ledinskom mučenju. Hočete ali nocete, dolga pot je še pred vami.

No, pa da ne bom samo dijakom privoščila najboljše, naj tudi profesorjem nekaj zaželim in svetujem (da nam ne boste samo vi svetovali in pridigli). Najprej želja: lep dopust in ostanite v cvetju tudi skozi poletje, ko vam ledinci ne bomo lepšali dnevov. In pa še nasvet: Nikar nam ne podarajte popravnih izpitov!!!

(ne)odgovorna urednica: **KaTkA**

Kazalo: Uvodnik

1. stran – Šport
2. stran – Dober učitelj
3. stran – Film
4. stran – Bodoča inteligencia
5. stran – Besedne igre
6. stran – Dijaške sanje
7. stran – Šport
8. stran – Zvezda na Ledina
9. stran – Carpe Diem
10. stran – Poezija
11. stran – Ledinski profesorji – FACE
12. stran – Do nazga
13. stran – Do nazga
14. stran – Ledina
15. stran – Vici
16. stran – Vici
17. stran – Logika
18. stran – Pismo iz Francije
19. stran – Pismo iz Francije
20. stran – Ledina
21. stran – GERLITZEN
22. stran – Profesor Kušar
23. stran – Ledina
24. stran – Prijateljstvo
25. stran – Prosti čas
26. stran – Horoskop
27. stran – Horoskop
28. stran – Jazzina
29. stran – Iskanje izgubljenega časa

m
la
di
ke

DP V SMUČANJU in DESKANJU NA SNEGU

Tekmovanje v smučanju in bordanju so organizirali SZS, Gimnazija Šentvid in MŠŠ - odbor za šolska športna tekmovanja. Na Krvavcu so se mladi navdušenci nad snegom zbrali 4. marca. Vodja Ledincev je bila prof. Blanka Tomac. Z naše šole je tekmovalo 4 mladincev in 3 mladinke. Uvrstitev pa je bila naslednja:

Mladinci

- smučanje-veleslalom: 30. in 35. mesto (42 tekmovalcev)
- deskanje na snegu: 2. (**Gašper Jeras**) in 15. mesto (41 tekmovalcev)

Mladinke

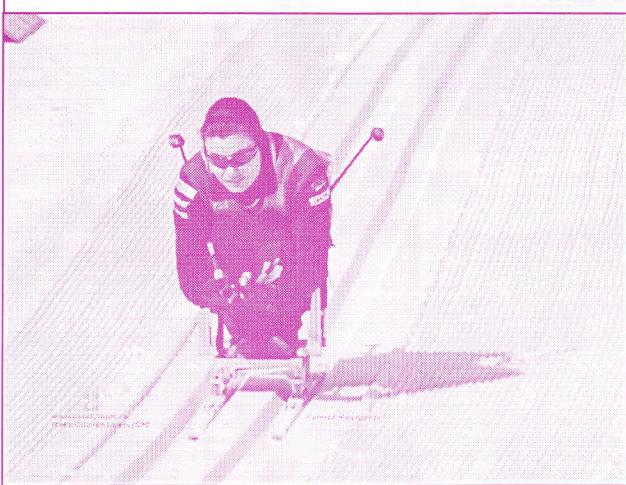
- smučanje-veleslalom kategorizirane – 14. mesto (16 tekmovalk)
- nekategorizirane – 13. in 23. mesto (26 tekmovalk)

SMUČARSKI TEK

Tekmovanje, ki je potekalo 9. marca na Koseškem bajerju v Ljubljani, je organizirala Agencija za šport, Ljubljana. Na progi, ki je bila dolga 7,4 kilometre, sta se znašli tudi dve ledinki. Kakšna pa je njuna uvrstitev?

- Posamezno: 2. mesto (**ŠTIMPFEL Suzana**) in 6. mesto (9 tekmovalk)

Love U: Nitka

Sport

1

BADMINTON DP

Tekmovanje v badmintonu je organizirala Badminton zveza Slovenije. Tekmovanje mladincev in mladink je potekalo na Gimnaziji Bežigrad.

Vodja ledinske ekipe je bila prof. Vlasta Kuret. Mladincev je tekmovalo 13, med njimi tudi **Kumelj Luka**, z naše šole, ki je dosegel odlično 1. mesto. Tekmovalo je 14 mladink, med njimi tudi **Škornik Nina**, ki je dosegl odlično 2. mesto. Ekipno pa sta se oba ledinka, Nina Škornik in Kumelj Luka združila in se spopadila s 13. ekipami. Dosegla sta odlično 1. mesto.

DVORANSKA ATLETIKA

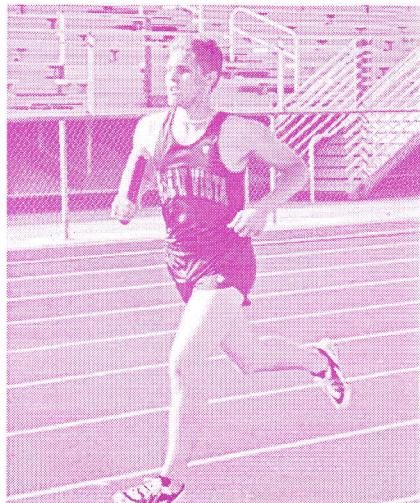
Organizator tekmovanja je bila Agencija za šport, Ljubljana. Tekmovanje dvoranske atletike je potekalo 27. januarja na stadionu ZŠD (ŽAK) v Ljubljani. Naših 7 mladincev in 3 mladink je tekmovalo pod vodstvom prof. Dragice Božičnik. Uvrstitev pa so bile naslednje:

Mladinci

- 60m – 32., 33., 49. in 52. mesto (55 tekmovalcev)
- skok v višino – 1. mesto – **Simič Jan** (18 tekmovalcev)
- skok v daljino – 6. in 13. mesto (23 tekmovalcev)

Mladinke

- 60m – brez tekmovalk
- skok v višino – 12. mesto (14 tekmovalk)
- skok v daljino – 9. in 10. mesto (19 tekmovalk)

DOBRI UČITELJI IN NJIHOVE METODE DELA

Veliko je povprečnih ljudi in veliko je povprečnih učiteljev. Obstaja pa kar nekaj "malenkosti", ki povprečneža pred katedrom spremenijo v zvezdo profesorjev današnjega časa. Dober učitelj, na primer, nikoli ne sme priti pravočasno v razred, saj bi to pomenilo, da je imel za psihofizične priprave na pouk časa le pet minut, kar pri tako intelektualnih dijakih kot smo mi, definitivno ni dovolj.

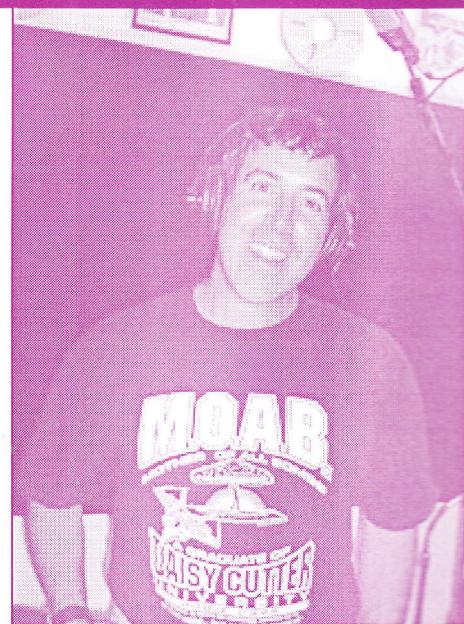
Pri učiteljih je zelo pomembno tudi obnašanje med testi in šolskimi nalogami. Zelo dober učitelj bi med testom vsekakor vzel v roke časopis ali zadnjo številko revije Lady. Zakaj? Ker bi to pomenilo, da svojim dijakom popolnoma zaupa in verjame v njihove sposobnosti. In s to vednostjo bi dijaki pridobili na samozavesti in kot posledica tega bi število odličnih ocen skokovito naraslo.

Mnogo učiteljev je obdarjenih z močnim glasom, kar je pri njihovem poklicu še kako dobrodošlo. In res dober učitelj zna ta glas uporabiti kot pomoč dijakom, ne pa kot morilsko orožje. Z drugimi besedami: pri glasnejšem opozarjanju dijakov iz zadnjih klopi mora dober učitelj paziti na stanje ušesnih bobničev dijakov v prvi klopi.

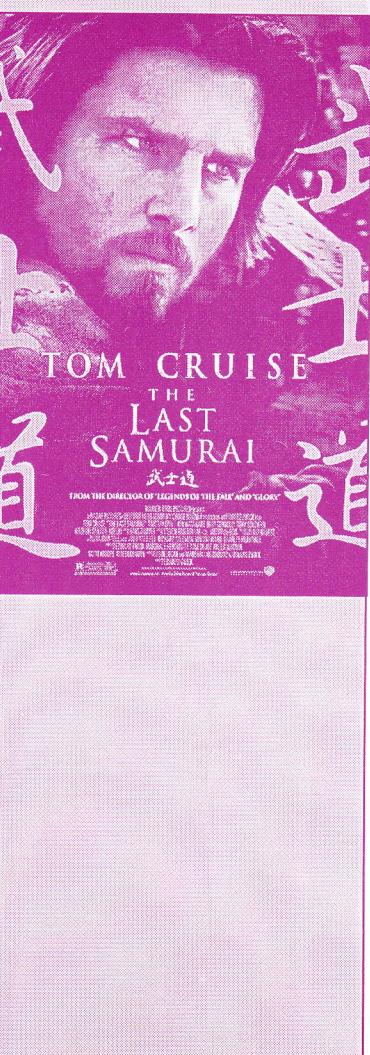
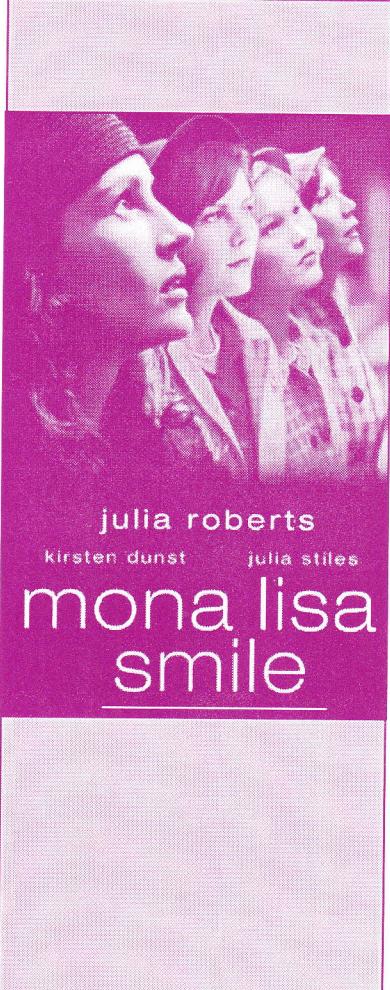
Tako naj bi torej delovali dobri učitelji v očeh nas, dijakov. Naše mnenje pa je navsezadnje tudi edino pomembno, saj brez učencev tudi učiteljev ne bi bilo.

P.S.: Kakršnakoli povezanost z resničnimi osebami je zgolj naključna in nemerna.

Majči

... be happy!

NASMEH MONE LISE

Katherine Watson (Julia Roberts) je nadobudna mlada učiteljica umetnostne zgodovine, ki pride leta 1953 na univerzo Wellsley v Novi Angliji poučevat svoj predmet. Kmalu optimistična profesorica spozna, da je prestižna šola vse bolj konzervativna, saj je po mnenju tamkajšnjih prebivalcev ženska le za dobro izobraženo gospodinjo in nič več, objekt, ki mora možu omogočiti čim lepše življenje. Mlada Katherine zelo nasprotuje temu načinu razmišljanja in kmalu v svoj vrtinec prepričanjski vsrka tudi svoje študentke. S svojo karizmo zapelje mladega učitelja in med njima se razvije ljubezen. Ne, ne, film še zdaleč ni feminističen in primeren samo za nežnejši (?) spol. Glavno sporočilo je, naj vsak sledi svojim sanjam in vanje verjame, ker jih bo na ta način lahko uresničil brez nepotrebnih ovir, ki vse skupaj le otežujejo, nastanejo pa prav v nas samih. Dvorano zapustimo s takim občutkom, kot če bi gledali istoimensko sliko, ob gledanju pa se nam poraja vprašanje, ali nasmej Mone Lise/Katherine res priča o tem, da je bila srečna. Film je vreden ogleda... ☺

POSLEDNJI SAMURAJ

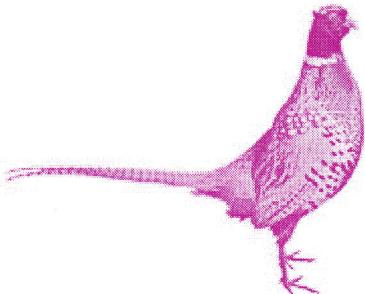
Nathan Algren (Tom Cruise) je ameriški stotnik, ki se je boril v vojnah z indijanci. Ob delu redno popiva, zato ga odpustijo, novo zaposlitev pa mu ponudijo na Japonskem. Japonce naj bi uril za boj proti mogočnim samuraji, ki se bojujejo brez sodobnejšega orožja (pušk). Po mesecu dni urjenja naj bi se še vedno nesposobni vojaki spopadli s samuraji. Čeprav Nathan tega ne želi, ker ve, da še niso pripravljeni, mora ubogati ukaze. V bitki veliko Japoncev izgubi življenje, Nathana pa samuraji vzamejo za ujetnika. Po dolgem okrevanju zaradi številnih ran se postopoma navadi na umirjeno življenje pri samurajih. Kmalu spozna njihovega vodjo Kacumota, se zaljubi v njegovo sestro in se uči japončine. Po nekaj mesecih idihičnega življenja jih napadejo Japonci, ki so se do takrat že izurili v bojevanju. Bo samurajem uspelo premagati sedaj že skoraj profesionalne borce? Film je vreden ogleda, v njem je sodeč po besedah japonskih igralcev dobro prikazana japonska kultura, nad njim pa bodo navdušeni tudi ljubitelji akcije in bojevanja. Oglejte si ga...

W & TINA

LEDINA

**LE
DINA**

13. in 14. februarja je naša šola zopet na široko odprla vrata in v najlepši luči pokazala svojo notranjost. Po legendarnih hodnikih se je sprehodila truma bodočih fazančkov (he,he,he) oziroma bodoča inteligencia naše šole. Na prvi pogled so se mi zdeli kot nebogljeni piščančki, ki so se pravkar prebili skozi izjemno trdo lupino (aja, sam eksterci jih še čakajo) in z začudenimi očmi preplašeno zrejo v novi svet. Njihove oči so požirale vsako podrobnost in njihova ušesa dobesedno vpijala tudi najmanjše šume. Težko bi verjela, da bodo prav ti nebogljenčki krojili usodo naše šole. Ampak tu je seveda krst, s katerega se bodo vsi vrnili nekaj ur (let) starejši, tako da se za prihodnost Ledine ni batí.

Po začetni predstavitev v učilnicah so jih izkušeni vodiči (dijaki prvih in drugih letnikov) popeljali po labirintih naše šole. Treba je omeniti tudi veliko število nejevernih Tomažkov (staršev), ki so za boljše informacije spraševali kar nas. Najpogostejsa vprašanja so bila glede profesorjev, razredne klime in dogajanja na šoli. Seveda smo jih z navdušenjem prepričali, da so profesorji res face, da se ful štekamo (saj se na gimnazijo Ledina vpišejo le fejst fantje in dekleta) in da se res neprestano nekaj dogaja (in da je v bližini Ledinc). Ta pojasnila so še v najbolj sumičavih srcih stopila led in lahko trdim, da bo na našo šolo pravi naval perjadi.

Zanimivo je, da v nasprotju s starši niso bili otroci prav nič »firbčni« in so le tiho spremljali dogajanje. Vprašali smo jih, kako jim je všeč na šoli in vsi, BREZ izjeme so zatrtili, da je OK in da se bodo gotovo, razen če se ne zgodi kaj nepredvidljivega, (Konec sveta? Vesoljni potop?) vpisali sem.

Veliko pogledov je privabil tudi štab Mladike. Že naključni pogled na plakat (MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO OPOZARJA, DA PRETIRANO BRANJE MLADIKE LAHKO POVEČA VAŠO INTELIGENCO), je obiskovalcem povedal, da je Mladika vredna svoje cene. Nastalo je tudi veliko reklamnih sloganov:

- Mladika! Notr najdete vse! Od Siddharte do Natalije Verboten (to je najbolj prepričalo moški del kupcev) pa še latinoloverja Jana Plestenjaka.
- DDV je že vračunan v ceno
- Mladiki, odkod lepote tvoje, ne išči branja drugod, Mladika prava je pot (to bi bli Avseniki ponosni).

No ja, ta dva dni je bilo na šoli res pestro, in provžal mi je, da je že konc. Aja, pa še najpomembnejša ugotovitev ob koncu informativcev: **LEDINA GRE NAPREJ!!!**

Maja

- AVTOŠTOP → merjenje hitrosti avtomobila s štoparico
BUTELJKA → butelj ženskega spola
BULDOŽER → žival, ki žre buldoge
DROG → droga moškega spola
FILOZOF → tovarniški delavec na oddelku za polnjenje zof
GOLOTA → gol nogometnaš po imenu Oto
GORETI → živeti v stilu gore
GRAFIKA → veda o grafih
JEZA → ženski jez
KOMAR → tisti, ki med prostim časom pada v komo
KOZAREC → prebivalec Kozare
KRAVATA → točno določena krava
KRIŽATI → reševati križanko
KROMPIR → pivo iz kroma
KREȚEN → prebivalec Krete
KROŽNIK → objekt, ki kroži
MARKANTNOST → veda o bivši nemški denarni valuti marki
MEDVED → strokovnjak za med
MINISTER → tisti, ki nastavlja mine
NADREJENI → tisti, ki so bolj rejeni od drugih
NALIVNO PERO → pero, s katerim se nalivamo
NASLONITI SE → poistovetiti se s slonom
PALAČINKE → prebivalke palač
PESNIK → zabol za shranjevanje pese
PIČKA → majhna pica
PLEMENITOST → pripadnost nekemu plemenu
PODJETNIK → ujetnik, ki spi pod jetnikom
POGODBA → dodatki ob koncu koncerta; glej tudi BIS
POSLANEC → oseba, ki je posoljena
POVODEC → objekt, ki plava na vodi
PRAZNIK → del naprave za praznjenje
PRODAJALEC → zelo dober, profesionalen dajalec
RIBEZ → tisti, ki beza (lovi) ribe
ROJSTVO → veda o obnašanju znotraj različnih rojev (čebel, kobilic,...)
SADIZEM → sinonim za sajenje
SAMORASTNIK → v prenesenem pomenu človek, ki hitro raste
(Glej ga, samo raste!)
- SANKCIJA → družabna igra s sankami
SEKIRA → priprava za sekiranje
SOKOVNIK → kovačev asistent
ŠVICAR → ta, ki se zelo poti
TOČKA → manjša toča
TOČAJKA → čajanka s točo
TURIZEM → veda o turih
VULKANIZER → človek, ki hipnotizira vulkane
ZAPELJIVEC → ta, ki prevaža osebe
ZASLON → stepska žival, ki se skriva za slonom
ZRAČNICA → zračnik ženskega spola

Just 4 you: Lučka (V prilogi Dela: Polet)

SANJSKI PROFESOR / PROFESORICA

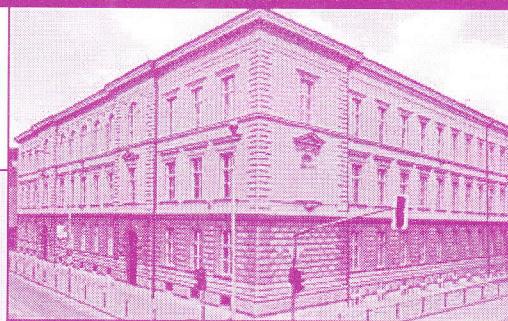
Šola je za nas, učence, drugi dom. Zato so profesorice in profesorji naši drugi starši. Toda starši niso ravno naši prijatelji. Zato bi bilo prav, da so profesorji prijaznejši kot starši, saj je šola dandanes pomembna. Najlažje pa se je lotiti učenja, če se v šoli počutimo prijetno.

Zato sem napisala nekaj priljubljenih gest profesorjev:

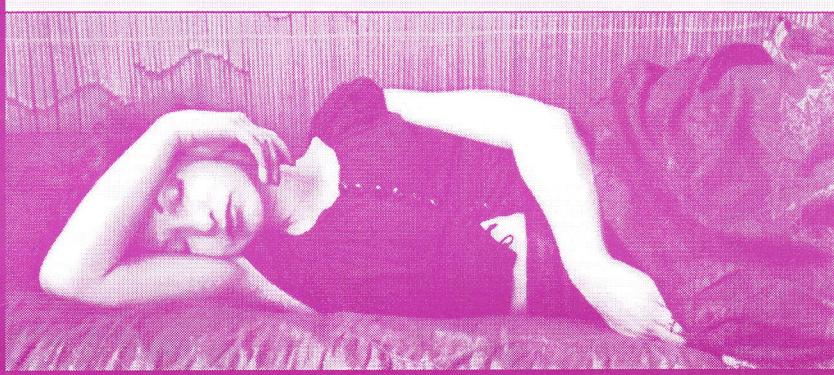
- Profesor naj razлага kar se da zanimivo. Ko je zanimiv, ga večina dijak z zanimanjem posluša. Če pa vsi klepetamo, je to dokaz, da nas takšne vrste razлага ne zanima.
- Profesor naj bo sproščen in preprost. Če se obnaša na nivoju dijakov, ga sprejmemo medse. Če se pa "nosi", ga dijaki enostavno ne prenašamo.
- Profesor naj ima nad dijaki avtoriteto. Če profesor nima avtoritete, ga dijaki ne poslušamo in ne jemljemo resno. Poznati mora pravila in dijake v primeru kršenja določenih pravil primerno kaznovati.
- Profesor naj se ne pritožuje nad smislom za humor. Tudi med poukom se lahko nasmeje cel razred. Smeh je pol zdravja.
- Lepo in prav je, da delovne liste fotokopira profesor. To je dokaz, da profesorju ni vseeno za dijake.
- Profesor naj drži svoje obljube, saj je vzor nam, dijakom. S prelamljanjem obljud mu dijaki ne bomo zaupali.
- Profesor mora biti razumljiv. Lepo je, da imaš ustno spraševanje napovedano. Vsi se zavedamo, da je vsak predmet pomemben, ni pa vsak najpomembnejši. Prav je, da se tega tudi profesorji zavedajo.
- V petek popoldne pričakuješ, da boš po napornem tednu našel čas za kavico in klepet s priateljico. Najmanj pričakovano pa je, da si boš moral ogledati dolgočasno predstavo ...
- Vsekakor pa je zaželeno, da je profesor za žur!

To je le nekaj mojih želja in predstav o odličnem profesorju, katerega si poleg mene želi še marsikdo drug. Se pa globoko opravičujem, če sem kateregakoli profesorja s tem člankom užalila.

Nitka

**Sanjati
ni
greh**

V Kranju sta Plavalna zveza Slovenije in Zavod za šport Slovenije organizirala tekmovanje v plavanju. Devetega aprila se je torej zbrala elita tekmovalcev in plavalk v plavanju. Vodja plavalcev in plavalk z Ledine je bila prof. Blanka Tomac. Z naše šole je tekmovalo sedem moških predstavnikov in 4 predstavnice nežnejšega spola. Kakšni pa so bili rezultati?

Uvrstitev moške ekipe:

→ 100 m mešano – kategorizirani:

- 2. mesto – Jernej Godec
- 5. mesto – Aleš Herman
- 9. mesto – Blaž Korošec

Tekmovalo je 15 tekmovalcev

→ 100 m prosto – nekategorizirani:

- 6. mesto – Urban Dejak
- 9. mesto – Blaž Bevc
- 10. mesto – Žiga Babošek
- 11. mesto – Žiga Bradeško

Tekmovalo je 14 tekmovalcev.

Uvrstitev ženske ekipe:

→ 100 m mešano – kategorizirane

- 5. mesto – Ana Stankovič
- 8. mesto – Nina Kravanja
- 9. mesto – Neža Kravanja

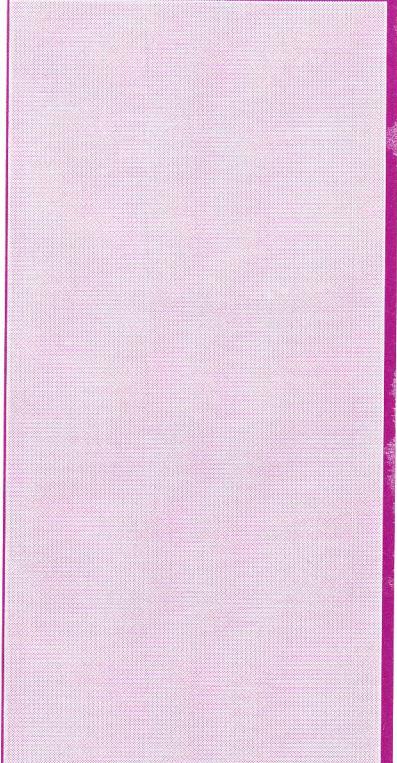
Tekmovalo je 16 tekmovalk.

- Tekmovalka Lina Matjašič je bila na žalost diskvalificirana.

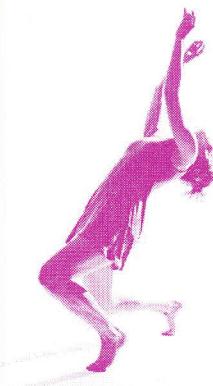
BADMINTON NOVICA

V mesecu marcu 2004 sta potekala zaključna turnirja v EVROPSKEM MLADINSKEM POKALU na Nizozemskem in v Nemčiji. Od skupno 12 turnirjev v tej tekmovalni sezoni, je bil najboljši LUKA KUMELJ iz 4. c, ki je postal ZMAGOVALEC **EVROPSKEGA POKALA!!!** (a ste kj ponosni nanga?)

Luka, v imenu uredništva šolskega časopisa, ti iskreno čestitamo za tako dobro uvrstitev. Želimo ti še veliko sreče, uspehov, zadovoljstva in zdravja v tvoji karieri!

Nitka

Če bi s pogledom preleteli 1. f, bi se v njem našlo veliko zanimivih oseb. Ena najuspešnejših pa je naša Ana, da ne bo pomote, Ana Arh, saj je bilo davneg leta 1988 to zelo priljubljeno ime, če pomislimo, da so že v našem razredu tri. Ana že od malih nog trenira ples, od tretjega razreda v plesnem studiu M. Njen največji uspeh je 1. mesto na evropskem prvenstvu. Po dolgem pogajanju z menedžerko Katjo nama je končno uspelo z njo napraviti kratek intervju - ekskluzivno za Mladiko!

1. Zakva ti sploh plešeš (sej vemo, da zarad fantov)?

-(Smeh) Ful mi je všeč pa da se mal razmigam, ker tle v šol sam sedimo. Rabim mal rekreacije.

Kaj pa fanti?

-Tud mal! (sej sem vedla)

2. Kaj bi bla najraje:

- a) Pika Božič
- b) Natalija Verboten
- c) Hajdi
- d) Una blonda iz Foksy Teans

-Nč od tega. Kaj čem reč? Recimo Hajdi, k sm jo poslušala, k sm bla mjhna. (Novinarka Nina je sprejela pobudo in začela navdušeno pet: Moj OČKA je hodu h sosedi v vas...V resnic je bil to kuža, al pa tud očka, kdo ve..)

3. Pred kom bi najraje plesala striptiz?

- a) Sebastianom
- b) Rokom Kosmačem
- c) Alfijem Nipičom
- d) Denisom iz Game Over

-To pa ne vem. Recmo pred Denisom (smeh).

4. Lepo da priznaš, sam zakva ravno ped njim? A ti je tolik dober?

-Ma ne. Al pa raj pred Alfijem Nipičom. Ne, ne, pred Rokom Kosmačem, ker je Kristjanu podoben.

5. Katero izmed opojnih substanc najbolj podpiraš?

-Katere možnosti so? Kavo..Kaj čem? (po dolgotrajnem prepričevanju končno priznala) Pijačo – brezalkoholno ☺

6. Kaj veš o PHP-ju?

-(začudeno) Nč? Kva pa je to? Jst še tega ne vem? (jst tud ne ...)

Se nekaj mnenj njenih sošolcev:

1. Škratek: ..... (tišina) ... (strah pred diktafonom) ... (še zmer nč, sam Bobi palčke je)..
2. Škratek: Je ful vredu punca, ki jo poznam že iz OŠ. Rada pomaga pa ful se rada joka (ne cmera, ampak joka, kot joke)
3. Škratek: Cao! Jst sem Jernej Pavlič in o Ani si mislim naslednje ... Prhjam iz Doba pri Domžalah ... (kva?!! Trema?)
4. Škratek: Ful dobr pleše! (spet se je oglasu 3. Škratek: jst je pa še nism vidu plesat. Ana kk plešeš?)
5. Škratek: Čak, kdo je že to? Aja, una..Ja, ful dobr pleše pa ...cenzura
6. Škratek: Ja, ful je sexy

No, to je to! Ene so mal neumesne – priznam.

Za vas sva se z Ano pogovarjale **Nina&Maja**

Opomba: PHP je dinamičen spletni jezik (by fridgider)

Zaljubljenca na železniški postaji, mar ne?

Tudi letos je Carpe Diem odigral predstavo v sklopu kulturnega meseca Gimnazije Ledina. Tokrat, smo igrali absurdno dramo Jeana Tardieuja Zaljubljenca na železniški postaji. Kako? Ja, vadili smo in vadili, dokler nismo tako zvadili, da smo prišli igrat na oder in tukaj so se stvari zapletle. Ne z naše strani, da ne bo pomote (priznati moram, da je bila meni letošnja ekipa najboljša doslej, a o tem pozneje), ampak s strani vas, publike.

Verjamem, da jaz nisem ravno prava oseba za kritiziranje, a tokrat si bom drznil navzeti takega obnašanja. Najprej – zakaj ni bilo približno enakega odziva kot poprej? Resnici na ljubo, predstava ni bila zatežena in je bila na trenutke smešna. In kadar nastopi tak trenutek, se ponavadi smeje, pač raztegneš usta in zraven spustiš enega od sledečih zlogov: ha, he, hi, ho, hu. Seveda bo kdo kot razlog za veseli povratni odziv dejal sledeče: "Bila je preveč kompleksna predstava!" Temu bi jaz svetoval, naj gre brat (ali si ogledat) CELOTNEGA Goethejevega Fausta, ki obsega 400 strani in je pojem kompleksne drame. Zaljubljenca na železniški postaji to ni, čeprav je res, da ta absurdna drama ni preveč lahketna. Aha, a ste mogoče pričakovali neko špasteatrovsko predstavo s 'piksna' forami (tako gre – igralec pride na oder, zagleda pločevinko, zavpije: "Glej piksno!" ter se začne smejati kot hijena na LSD-ju, pomešan z gledanjem South Parka)? Hm, potem vas moram razočarati, kajti mi takih predstav nismo še nikoli delali. Nismo še igrali kakšne teh tipa 'hahaha' komedij, kjer je vsaka druga šala povezana z genitalijami in vsaka tretja ponovitev druge. Ne, mi tega ne igramo.

Čeprav sem do sedaj bil dokaj neprizanesljiv do vas, vedite, da to ne leti na vse vas. Ne, nikakor. Vse, kar sem sedaj povèdal, leti na pondeljkovo in torkovo publiko. Mi nismo pričakovali ravno stoječih ovacij, ampak kakšen nasmeh bi lahko spolzel iz vaših ust. Tudi nismo pričakovali klicanja po še več, kot so to počeli Grki po koncu tragedij. Ne, zgolj smeh smo že leli, a vi nam tega niste dali. O.K., ne bom več pretiraval in slepomišil, bom povedal goło resnico – smeha je bilo manj kot prejšnja leta. To nas je motilo, kajti letos predstava ni bila težja od TV-ja (lanskoletne predstave), ampak precej lažja. A, čudo prečudno, vi ste se TV-ju, ki je bila kompleksna predstava, sмеjali. Zelo sмеjali. Hm, bi naslednje leto igrali Fausta? To bo smeha! (Pripis: vedite, da vam ne zamerimo vaših reakcij glede Zaljubljencev, toda nismo totalno mirni zaradi njih, skratka nismo ne veseli ne žalostni.)

Carpe Diem

9

Po moralizirjanju ponavadi sledijo pohvale. Najprej, torkova publika zvečer ob 18-ih je bila čudovita, da o četrtkovi in petkovi niti ne govorimo. Res je, očitno je tokrat krivulja navdušenosti naraščala, kar se nam poprej ni dogajalo. Ponavadi je bila vedno na istem nivoju in letos smo pričakovali podobno. Toda kljub temu hvála publiki, ki nas je sprejela. Zaradi vas smo vztrajali in bomo še naprej. Vi ste tisti, ki ste gonilo naše ustvarjalnosti. Vi ste tisti, ki tvorite entuziazem. Vi ste tisti, ki nas pahnete. Pahnite v nove izzive! (Ne me imeti za nenavadnega, ravnokar sem se pač spominjal par avantgardnih manifestov z začetka 20. stoletja in hotel sem ponoviti njihov stil.) Skratka, Carpe Diem vam je hvaležen!

Seveda mora iti zahvala tudi vsem, ki so predstavo ustvarjali. Najprej, hvala mojim soigralcem in soigralkam, ko so znali biti kolegialni. Nato se zahvaljujem tehnični 'ekipi', ki je v bistvu štela enega člana, a to se vedra ni opazilo, ker je bil spreten za več ljudi. Potem hvala glasbenikom, ki so prinesli v predstavo atmosfero, ki bi jo brez njih stežka ustvarili. Nato se zahvaljujem vsem pri KUD-u France Prešeren, ki so nas bili pripravljeni sprejeti. Na koncu gre zahvala še naši mentorici, profesor Bizjakovi, katere vodstvo je spet prineslo čudovite rezultate.

S tem sestavkom se tudi končuje, oz. konča moja kariera igralca v Carpe Diem. Petkrat sem odigral in to je bila zanimiva izkušnja (seveda obstaja možnost vrnitve, a pustimo sedaj te misli). V teh petih letih sem spoznal ogromno novih ljudi, doživel veliko stvari in ugotovil par resnic. Ja, taka je bila moja pot skozi Carpe Diem. Zato se sedaj zahvaljujem vsem, ki so me spremljali na tej poti in upam, da bo Carpe Diem še naprej tak kot je bil. Da bo še naprej krožek tistih, ki jih igra zanima in obenem zabava.

Mitja Vladimir Lovše

Der Frühling

Im Frühling ist die Welt sehr schön,
die Blumen und die Bäume,
die Liebe und Natur wachsen auf,
wie ein Bild aus den Träumen.

Das bunte Leben fängt schnell an
und alle sind zufrieden.
Das Lächeln geht von man zu man,
in Glücklichkeit sind alle gleich,
es gibt doch keinen Unterschied.

Ajda

KAJ STORIŠ

Kaj storiš, ko se počutiš žalostno?
Kaj storiš, ko se počutiš osamljeno?
Kaj storiš, ko se počutiš prevarano?
Kaj storiš, ko se ti zdi, da nimaš več razloga za življenje?
Kaj storiš, ko se ti zdi, da te nihče ne razume?
Kaj storiš, ko se ti zdi, da si sam v svojem trpljenju?
Kaj storiš, ko misliš, da je vse brez veze v tvojem življenju?
Kaj storiš, ko misliš, da nikoli več ne boš mogel ljubiti?
Kaj storiš, ko misliš, da tvoje srce za nobenega drugega ne bo več moglo biti...

OLKA

MLADOST

Oh mladost,
breskrbna krepost,
lepo je tebe imeti
s tabo živeti.
Ob tebi je vse brezčasno,
lahko in jasno.

A kaj,
ko prišla bo druga,
ki tvojo lepoto razblinjuje,
starost se imenuje.
Nate spominjalo le me bo,
kako bilo je lepo.

Romeo

Za Izo

IZZA, TI SI MOJA LIZA,
KI SI LESENA KOT MIZA.
A LES JE LES,
A TI SI IZZA.

VŠEČ SI MI IZI,
A ŠE BOLJ, KO SI NA MIZI.
IN TAKRAT NISI VEČ IZI,
AMPAK MOJA LIZI.

IZI, IZI, JST BI TE ŠE ENKRAT NA MIZI,
KJE SI ZDAJ,
KO SEM JAZ V KRIZI.

KO VIDIM MIZO,
POMISLIM NA LIZO,
AAAHH, JEBEM TI MIZO.

Zatirana duša**ZDRAVILO**

Če se porežeš, vzameš flajšter,
če si prehlajen, popiješ čaj z medom,
če si zlomiš nogo, dobiš gips,
če te boli telo, si pripraviš toplo kopel,
če si plešast, si kupiš lasuljo,
če si zviješ roko, ti jo povežejo,
če te boli glava vzameš aspirin,
če imaš zlomljeno srce, ga ni zdravila na svetu, ki bi ti pomagalo to preboleli ...

Olka

KO SEM BIL MLAD...

Ko bil sem mlad,
sem v šolo hodil rad.
Med odmori klepetal,
med urami pa spal.

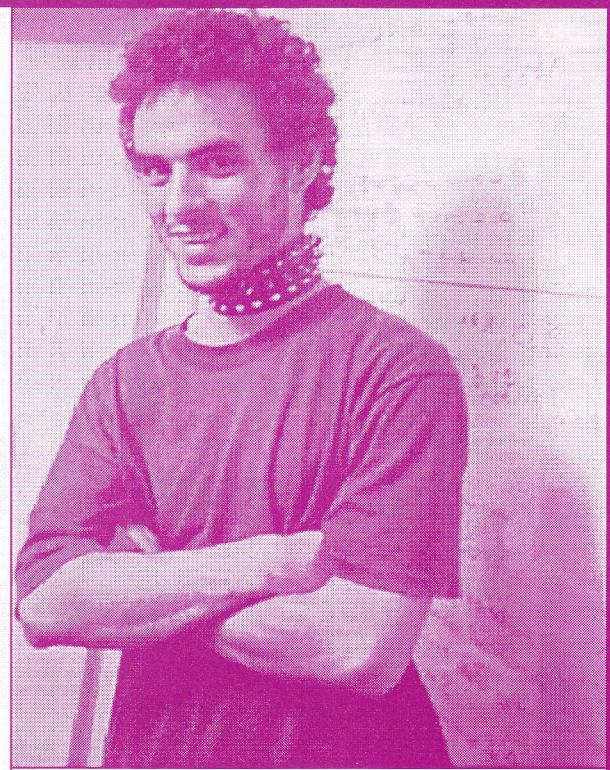
Takrat se v'n je šlo,
se prvič vince probalo.
Radi punce smo lovili,
ter jih tudi "razvedrili".

Oh, ta mladost,
ta prelepa norost,
po njej celo življenje same so skomine,
da, ob spominu nanjo, naježijo se mi kocene!

MLINAR

Športni dan v Loko pri Zidanem Mostu. Kva? Kam? V kere rovte? V seb sem si govorila: "Še en zdolgočasen dan, kva bomo pa tm delal?" Ampak ni blo tko. No, lepo po vrsti. Ura je bila 9 zjutri, zbor pod uro na glavni. Skupi s sošolko sva se odpravljale tja. In na kaj naletiva? Na kup ledinskih ovc, skupi z nama, k nismo vedli, al bi še mal počkal, al bi kr takoj zavil proti domu. Obkrožila nas je množica rahlo paničnih profesorjev, katerim je na čelu pisal, da bi dal vse za enga "takratkega". No, uglavnem ... Sledilo je romanje na vlak. Valda večina ledincev je to stvar, k se ji prav vlak prvič vidla, sj so navalil gor s hitrostjo, k je še fizkarji ne bi znal zračunat. Ampak ajde, to smo pač mi. No pejmo naprej ... Pelemo se proti Loki, ful petja, smeha ... Ne morš verjet, kok ljudi je pevsko nadarjenih ☺. Obdelal smo vse od Naceta Junkarja pa tja do Slaka. Vozil smo se kr dolg, a smo hitr prspel. Tm so nas čakal, mislm, da eni gozdarji, a ne me držat za besedo. Oni so nas vozil čez loške gozdove, razlagal o lubadarjih (kar nas je vse ful zanimal), vrstah dreves ... Končn smo pršel do oblublenega mošta in pečenega kostanja. No, zdej pa definirimo ta mošt: preprost jabolčni sok (ne morš verjet), ampak hvala bogu za naše profesorje, k mal gledajo tud na ns. Sama sem dubla kozarc tapravga vina, ki mi ga je dal prof... No, vse vam pa tud ne morm povedat. Uglavnem, najbolš se je pa začel, k smo se odpravljali v dolino. Vžgal smo debato z našo razredničarko in ugotovil, da je v času, k ni v razredu, prov svetovna ženska. Pogovarjal smo se o vsem, clo o naših boljših polovicah in opravljali druge profesorje. Pustila nam je, da smo nardil "en krog" z loškimi cestarji, k so nas prpelal skor do cilja, tko da smo bolj mal hodil. Čist nas je prevzel muzej starih stvari: nekih postelj, računalnikov, najbl pa seveda star dnar.

Ta športn dan je bil res nor in povem vam, da ne bojo profesorji v razredu še tko grozni, so, k se sprostijo, lahko face. Tko da, Ledinci, hodte na športne dneve, k znajo bit le en odštekan dan več na naših dolgih seznamih. Jst sem bla presenečena.

Žu-Ži

Zihr je kdo od vas že kdaj razmišlu, kakšni so profesorji, ko niso v učilnici. Ali je njihovo razmišljanje zanimivo, a so res tok bedni, kt se vam zdijo pr pouku? Sam za Vas, Ledince, sva to preverle in se zglasile pri 4-ih profesorjih...

Profesorica Marjeta Kozmus (profesorica glasbe)

Koliko let učite na Ledini?

Drugo leto.

Kaj Vam ni všeč na naši šoli?

Premalo se družimo in se veselimo uspehov drugega leta.

Kaj počnete v prostem času?

Jaham, kolesarim, plavam, rolam, hodim v kino, na koncerte...

Kaj bi počeli, če bi se še enkrat rodili?

To, kar počnem zdaj!

Kaj si najbolj želite?

Zdravja in miru.

Vaša najbolj slastna alkoholna pijača?

Šampanjec

Največja sramota, ki Vas je doletela?

Zgubila sem stavo s svojim pevskim zborom, zato so me oblečeno v koncertno obleko vrgli v morje.

Največja sreča, ki Vas je doletela?

Ozdravitev mojega prijatelja.

Kaj bi naredili, če bi zadeli na lotu?

Nekaj bi ga razdelila, nato pa z nekom odšla na doolgo potovanje.

Kaj menite o Mladiki?

Odlična je – vedno jo takoj preberem! Kar tako naprej!

Profesorica Alenka Vengar (profesorica fizike)

Koliko let učite na Ledini?

Še premalo.

Kaj Vam ni všeč na naši šoli?

Vse mi je všeč.

Kaj počnete v prostem času?

Vse.

Kaj bi počeli, če bi se še enkrat rodili?

Isto.

Kaj si najbolj želite?

Prijaznih dijakov.

Vaša najbolj slastna alkoholna pijača?

Šnops.

Največja sramota, ki Vas je doletela?

Se ničesar ne spominjam.

Največja sreča, ki Vas je doletela?

Ne poznam merske enote za merjenje velikosti sreče.

Kaj bi naredili, če bi zadeli na lotu?

Koga?

Kaj menite o Mladiki?

Preresna zame.

**Profesor Peter Prhavc
(profesor psihologije in filozofije)**

Koliko let učite na Ledini?

Manj kot tridesetino poročne noči Zevsa in Here. Metuzalemu se ne bi zdelo omembe vredno.

Kaj Vam ni všeč na naši šoli?

Da je v njej malo ljudi, ki se zavedajo zagatnosti opisa doživetja oz. občutka zelene barve. In da je prav tako malo ljudi, ki se zavedajo zagate opisa razlike občutkov doživljjanja zelene in rdeče barve. Enostavno rečeno, temu stanju ustrezata dva pojma: kolaps in kaos racionalnosti (opomba: Gr. glagol "chaino" prvotno pomeni zeham.).

Kaj počnete v prostem času?

Isto kot v neprostrem času: Trudim se misliti mišljenje in misliti mišljenje mišljenja. (Sicer pa dvomim, da je avtorju vprašanja jasno, v čem sta prostost prostega in neprostost neprostega časa.)

Kaj bi počeli, če bi se še enkrat rodili?

Isto kot sedaj, poskušal bi misliti mišljenje in misliti mišljenje mišljenja.

Kaj si najbolj želite?

Misliti mišljenje mišljenja in mišljenje mišljenja.

Vaša najbolj slastna alkoholna pijača?

Pravzaprav ne poznam nobene bistvene razlike med bencinom, tistim, kar teče po kanalizaciji in alkoholom. Vse skupaj se mi zdi podobno ogabno, ostudno in moribidno, pri čemer je v alkoholu daleč najmanj smisla.

Največja sramota, ki Vas je doletela?

Ovca, ki so jo pekli na ražnju, me je sprepo pogledala naravnost v oči.

Največja sreča, ki Vas je doletela?

Maček Eros je rekel: "Mev!", ne le enkrat.

Kaj bi naredili, če bi zadeli na lotu?

Mislil bi mišljenje in mišljenje mišljenja.

Kaj menite o Mladiki?

Ne misli niti mišljenja, niti mišljenja mišljenja. Privoščim ji izstop iz zdrizaste brozge banalnosti.

Profesorica Alenka Resman (profesorica matematike)

Koliko let učite na Ledini?

4

2xdx

1

Kaj Vam ni všeč na naši šoli?

Umazano strnišče.

Kaj počnete v prostem času?

Žuriram.

Kaj bi počeli, če bi se še enkrat rodili?

Sem matematik, ne filozof.

Kaj si najbolj želite?

Veliko žura.

Vaša najbolj slastna alkoholna pijača?

dcl, dcl

Največja sramota, ki Vas je doletela?

Me ni sram.

Največja sreča, ki Vas je doletela?

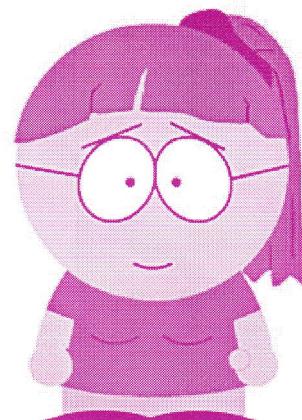
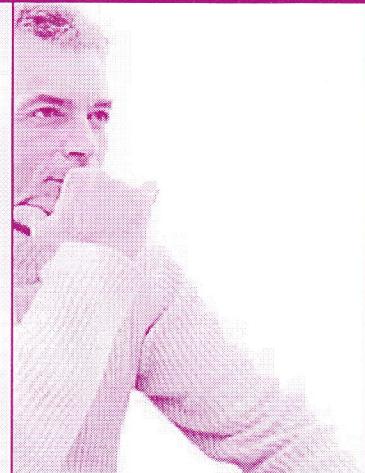
Sreča je ležanje na plaži, z možgani na off...

Kaj bi naredili, če bi zadeli na lotu?

Zapravljala.

Kaj menite o Mladiki?

Kar tako naprej...

Domača nadloga

Res je, da se nam učencem večkrat zdi, da se nam godi krivica, toda ali je to res? Odločila sem se, da bom pogledala, kako je z domačo nalogo.

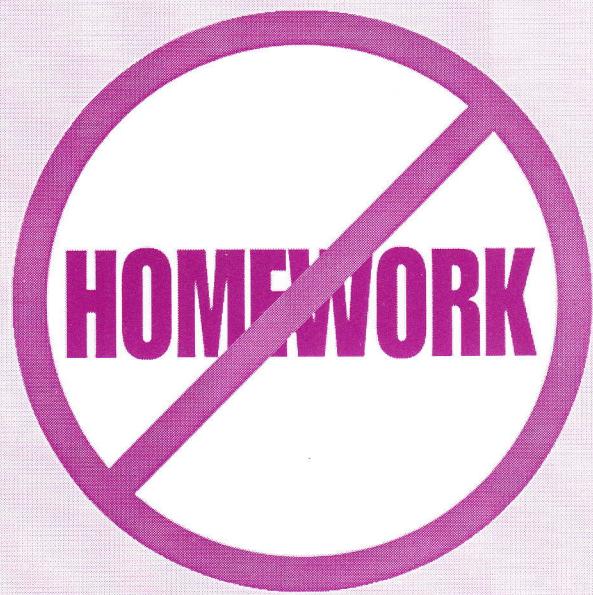
Domača naloga je namenjena utrjevanju in kvečjem preverjanju znanja, nikakor pa ne ocenjevanju.

Se strinjam. Domača naloga je namenjena, da ugotovimo, če znamo in če razumemo snov. Toda večkrat je DN namenjena temu, da imamo kaj početi in ta DN postane zlo, ki ti ne pusti svobode ali pa jo v naglici preprišeš od sošolca. Zakaj jo preprišemo? Ker nočemo dobiti minusa. Zakaj potem ne dobimo plusa, če jo imamo? To je pač predobro, da bi bilo resnično.

DN bi morala biti v mejah normale, potem pa bi jo vsi lažje delali.

Dovolj smo stari, da sami vemo, kaj je dobro za nas in se iz lastnih izkušenj naučimo, kaj je za nas koristno in kaj ne. Vemo, da je DN koristna, Vi, dragi profesorji, pa morate vedeti, da ni vedno tako kratka, kot pravite!!!!!!!

Maja

Zvezdice zaspanke na Ledini

Zgodaj zjutraj, ko še vsi spijo, se ledinske zvezdice zbudijo. Pomanjo si oči, v Ledincu spiyejo jutranjo kavico in se odpravijo vsaka na svoj prostor (v razred). In vsako jutro, prej ali slej, privesla čez nebo Botra Mesec (prof. Pavle) in šteje zvezdice. Vsako jutro jih prešteje in se prepriča ali je vse v redu. Sedaj pa otroci, če vas ni strah in če se vam ne bo zvrtnelo v glavi, stopite z mano v gimnazijo Ledina, da si pobližje ogledamo, kaj zvezde počno...

Tu smo torej v gimnaziji Ledina. Zvezdice so že pridno na svojem mestu. Tedaj pa čez nebo prijadra Botra Mesec. Takoj opazi, da se število zvezd ne ujema. »Niso vse, tu se število ne ujema. »33 jih manjka«, se ujezi.

»Smo že tu, smo že tu«, prihiti 33 zvezdic zaspank. »Zakaj ste zamudile?« jih okara Botra Mesec. »Oh, tako lepo smo sanjale. Sanjale smo, da se v gimnaziji le zabavamo, da ni več nobenih testov ...«, so govorile zvezdice. Joj, to je bilo zgražanja. »Take sanje so neumnost. To ni vzgojno. Tako pride do slabe izobrazbe«, se huduje Botra Mesec.

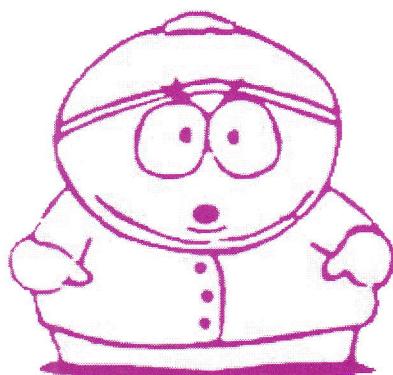
In ker so zvezdice Zaspanke že tolkokrat zamudile, se Botra Mesec odloči, da jih bo kaznovala. Za kazen bodo še eno leto v prvem letniku. »Joj, kako lepo! Spet bomo imele krst, spet se bomo zabavale. Joj, kako se že veselimo.«

»Kaj?«, se začudi Botra Mesec. »Veselite se? Če se veselite, potem to ni nič. Kazen mora biti vzgojna. Drugo vam bom določila. Šle boste v drugi letnik!« »V drugi letnik pa že ne gremo« so zajokale zvezdice.

»V drugi letnik greste in pika« je določila Botra Mesec. Pa ni pomagal ne jok in stok.

Počil je lonec in pravljice ni konec. Nadaljevanje sledi drugo leto.

Maja

PRIMERNEJŠI

"Janezek, zakaj te pa včeraj ni bilo v šoli?" je vprašala razredničarka.

"Kravo sem moral peljati k biku!"

"Zakaj pa tega nisi prepustil očetu?"

"Ker se mi je zdel bik primernejši."

VPRAŠANJE

"Je tam svetovalnica za alkoholike?"

"Ja, izvolite!"

"Rad bi izvedel, kako se naredi bovla!"

LAŽNI ALARM

Na vojaški vaji sprožijo lažni alarm.

"Letala prihajajo, lezite!" ukaže vodnik in vsi razen enega, zaležejo v blato.

"Zakaj se ne uležeš tudi ti?"

"Gospod vodnik, jaz stojim za drevesom."

"In kje vidiš drevo?" se razjezi vodnik.

"Ja kje pa vi vidite in slišite letala?"

ZNAK ŽALOVANJA

Prijatelj je obiskal Gorenjca, ki je imel na sukniču črn trak - znak žalovanja.

"Kaj se je pa zgodilo?" je vprašal prijatelj in pokazal na trak.

"Oče mi je umrl!"

"Kako, umrl, saj sem ga pred dvema minutama videl, kako sedi na vrtu pred hišo!"

"Tja sem ga dal zato, ker poštar danes raznaša pokojnine!"

RESNICA

"Jure, ti torej priznavaš, da si na tablo napisal, da je naš ravnatelj osel?"

"Ja, priznam, gospod profesor.

"Dobro! Lepo, da si tokrat povedal po resnici!"

DRUGA MATI

"Zakaj so blondinke vse iz sebe, če rodijo dvojčka?"

"Ker ne vedo kdo je druga mati."

BUTALSKA

Dragi sinko Butalec!

Pismo ti pišem počasi, ker vem, da ne znaš
hitro brati.

Najprej naj ti sporočim, da ne živimo več
tam, kjer smo, ko si se odselil.

Tvoj oče je v časopisu prebral, da se večina
nesreč zgodi v okviru 20 kilometrov od doma, zato smo se
preselili.

Ne bom ti mogla poslati našega
novega naslova, ker je družina, ki je tukaj
živila pred nami, vzela hišno
številko s seboj - da jim ne bo treba
spremeniti naslova.

Nova hiša je res čudovita. Ima celo pralni stroj! Vendar nisem
čisto prepričana, da dela. Prejšnji teden sem
namreč vanj položila kup perila in
potegnila za vrvico, a perila od takrat
nisem več videla.

Tudi vreme tukaj ni tako slabo. Prejšnji
teden je deževalo le dvakrat.

Prvič tri dni in drugič štiri dni.

Glede plašča, ki si hotel, da ti ga pošljem;
tvoj stric je ugotovil, da je z gumbi vred pretežek, da bi ga
poslali po

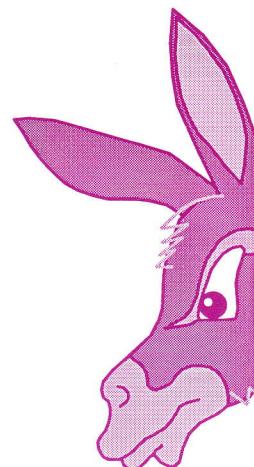
pošti. Zato smo gumbe odrezali stran in jih dali v žep.

Tvoj brat je včeraj zaklenil ključe v avto.

Bili smo že zelo zaskrbljeni,
saj je trajalo kar dve uri, da so naju z
ocetom spravili iz avta. Tvoja sestra pa je danes zjutraj rodila,
vendar ne vem spola. Zato ti še ne morem sporočiti, ali si postal
stric ali teta. Otrok je neverjetno podoben tvojemu bratu. Stric je
prejšnji teden padel v sod z Whiskey-em. Ljudje so ga hoteli rešiti,
a se jih je veselo otepjal in se utopil. Naslednji dan smo ga
kremirali in gorel je tri dni. Trije tvoji prijatelji so imeli
nesrečo - s tovornjakom so zapeljali z mosta. Janez je vozil. Imel
je srečo - odprl je okno in splaval na varno. Matjaž in Vene sta bila
na prikolici. Utonila sta, ker nista mogla odpreti lopute na zadku
prikolice. Drugega ni nič novega. Bolj malo se dogaja pri nas.

Pozdravčke,
Mami

P.S.: Hotela sem ti poslati denar, a je bila kuverta že zaprta.

Logično je, da je pri pouku treba logično razmišljati in iskati logične razlage, rešitve, izgovore... Torej, koliko logike je v tebi? Reši spodnji test in izvedel boš odgovor.

1. Kaj je logika?

- a) logična misel,
- b) logična rešitev,
- c) to vprašanje ni logično.

2. Ko sem sam-a:

- a) nikoli nisem sam/a, Bog je vedno z menoj,
- b) se učim,
- c) gledam skozi okno, kaj se dogaja pri sosedih.

3. Na nogometni tekmi Hrvati zažgejo našo zastavo. S kakšnim plamenom bo gorela?

- a) rdeče-belo-modrim,
- b) rumenim,
- c) je neuničljiva.

4. Katera je največja zvezda na nebu?

- a) Tomi iz skupine Siddharta,
- b) Severnica,
- c) Sonce.

5. Kdo je največji ljubimec vseh časov?

- a) Don Kihot,
- b) David Becham,
- c) slovenskega naroda sin.

6. Fant, ki teče po hodniku:

- a) gre na stranišče,
- b) se rekreira, ker mu je odpadla ŠV,
- c) je dobil slabo oceno.

7. Moški, ki gre po cesti, ima 7 žena. Vsaka od žena ima v roki dve košari in v vsaki košari je muca in vsaka muca ima 5 mladičkov. Koliko oseb gre po cesti?

- a) osem,
- b) sedemdeset,
- c) ena.

8. Če bi bilo jutri konec sveta:

- a) zapravil/a bi vse svoje premoženje in vzel/a kredit,
- b) užival/a bi v zadnjih urah pouka,
- c) ostane mi posmrtno življenje.

	a	b	c
1.	3	2	1
2.	3	1	2
3.	2	3	1
4.	1	2	3
5.	1	2	3
6.	3	1	2
7.	1	2	3
8.	2	1	3

18–24 točk:

Čestitamo! Dokazal/a si, da si pravi ledinec/ledinka. Tvoja logika ti bo pomagala preživeti ta kruta gimnazijnska leta.

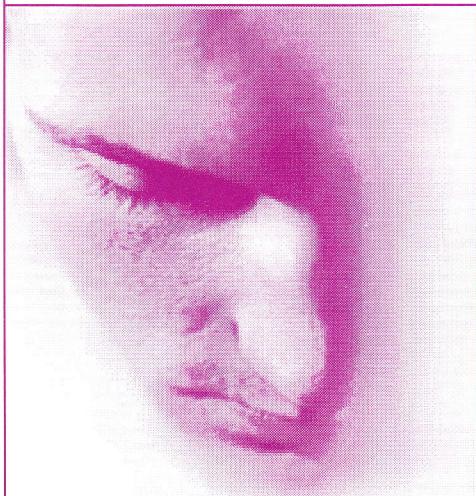
17–10 točk:

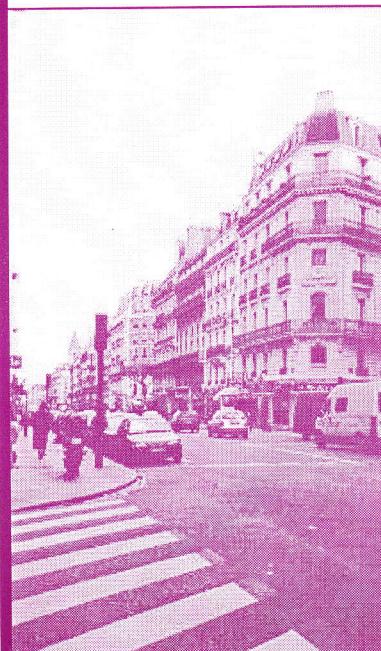
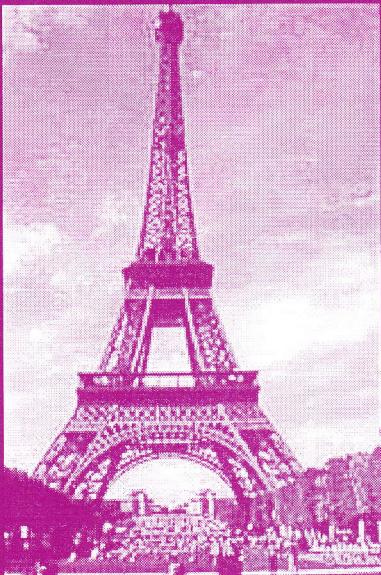
No ja, še ostaja upanje. Malo terapij zgornjih (ki so zbrali 18–24 točk) pa bo šlo. Pohiti!

0–9 točk:

Brez besed. S tvojo logiko bi bili še danes v jamah in lovili medvede. Pohiti s terapijami!

Maja

Izmenjava dijakov ljubljanskih gimnazij (Šentvid, Šubičeva in Ledina) z gimnazijo Mme de Staël iz Montluçona, Francija

Pred prihodom:

Pravijo, da je treba Francozom veliko govoriti bonjour, merci, pa s'il vous plaît ... Vljudnostne geste, pač. Bomo videli, če so res tako galantni ...

Iz avtobusnih zvočnikov odmevajo francoske pesmi o ljubezni: Jacques Brel, Edith Piaf, Les Negresses Vertes ... A meni je vseeno najljubša »Ne me quitte pas«. Ne zapusti me.

Med griči se sprehajajo meglice, blizu hiš so nasadi sadnega drevja. Za sabo smo pustili Mont Blanc; predor je dolg 11,6 km. Nenavadno je pomisliti, da se voziš pod tako mogočno goro. Vrhovi naokoli so zasneženi in na francoski strani je vznožje razjedel ledenik. Moder je in star, stoletnik.

Ura je 9:16, ovinek na levo, z obeh strani se razrašča čuden razredčen gozd. Prav nič francosko ni. Nedolgo nazaj je deževalo, kajti tla so mokra in v zraku je težka hladna vlaga. Profesorica napoveduje Anncy, malo staro mestece. Za dve uri bom skočila med Francoze, da malo zavoham Francijo. Le kako diši Anncy?

Je vreme krivo, da je vse tako pusto in čudno? Mestece, pravzaprav mesto, je lepo in zelo prijetno za življenje, z ogromnim jezerom in ladnjicami, ki plujejo po njem. Toda polotil se me je nek čuden strah, kako bo en teden živeti pri neznani francoski družini. Ne vem, je to strah pred neznanim ali strah pred neuresničitvijo sanj? Bodo zoprni, važni in neprijazni? Ali pa se bomo tako vzljubili, da bomo jokali naslednjo sredo, ko bo treba iti? Bom sploh znala kaj povedati in ali jih bom sploh kaj razumela? Želim si, da bi bili potrežljivi z mano in da se mi ne bodo smeiali. Kajti navsezadnje, oni ne znajo niti besedice slovensko in mislim, da se jim niti ne da potruditi se za kaj takega. Jih prav nič ne zanima? Čudno.

Na desni Givors. Grdo industrijsko mesto s celim kupom tovarn. Pa še temačno nebo, ki visi nad preštevilnimi daljnovodi. Uboga pokrajina, popolnoma je uničena. Ljubim te, slovenska deželica!

V Annencyu sem si podarila zvonec za Ponyja v obliki pikapolonice. Skozi ograjo smo ogovorili otroke iz vrtca, in ti so bili še bolj zgovorni; svetlolasi dečko me je, vsaj tako se mi zdi, vprašal, če jem jabolko in sem rekla ja, potem pa, če imamo doma jablano in sem rekla ja. Žalostno, počutim se kot bi bila stara dve leti. Pa saj bo bolje.

Četrtek dan pri francoski družini, nedelja:

Do Anaïs, moje francoske gostiteljice se voziš dobre pol ure po ravni hribčasti cesti do vasice Meaulne. Pokrajina je tukaj lepa, angleška, in počutim se kot 5 prijateljev. Tako dobro je, samo še kdo bi moral biti ostalih 4 prijateljev ...

Dimanche. Zelo sem vzljubila mojo francosko družino.

Prejšnji večer smo se pri obredu, imenovanemu večerja, pogovarjali, katere živali imamo pri nas v gozdu.

Oči je »garde-foretier«, čuvaj gozda in mami je učiteljica. Povedali so mi, da imajo v tem gozdu, ki se začne prav blizu njihove hiše (Reče se mu Troncais in je znan po posebej debelih hrastih – oči mi je nabral želode najdebelejšega, da jih bom doma posadila. Kaj ni to res lepo?), torej da imajo v tem gozdu jelene, ki se v nočeh septembra in v prvi polovici oktobra oglašajo, ker se ženijo. Mami mi je vsako neznano stvar lepo razložila in je bila prav – francoška; oči pa nas je zvečer, ko je nad gričevnato pokrajino padla noč, odpeljal v gozd, kjer smo se ustavili ob travniku, temnem in megleinem in skrivenostnem in pod čistim nočnim nebom, polnim zvezd, in v tišini čakali na zvok v daljavi. Ko smo zaslišali rukanje jelenov, ki je zadonelo med drevesi, smo se kot mali veseli otroci spogledali in v temi so se nam zobje belo zasvetili, ko smo se zadovoljno smeiali drug drugemu. Potem smo se še malo peljali skozi gozd, da bi katerega še srečali. In smo tudi ga, samo da ga jaz nisem dobro videla, čeprav sta mami in oči v en glas zakričala: »Regarde le cerf!!!« Bil je sam, kar je bilo, izgleda, nenavadno, kajti spomnim se, da je mami rekla: »Il est seul! C'est très étrange.«

Doma sva se z Anaïs v sobi še dolgo, do pol polnoči, pogovarjali. Tokrat v bistvu prvič tako zares, in bilo je prijetno.

V petek zvečer smo šli v gledališče. Prav smešno je bilo, kar naenkrat, sredi vožnje po hribčasti cesti je mami vprašala, če bi rada šla (že prej sem namignila) in potem smo se kar takoj po večerji odpravili. Večerje pa so ena najbolj zabavnih stvari pri Francozih in zato tudi omembe vredne. Začnejo se okoli sedmih, osmih, in vsi se trudijo, da bi trajale čim dlje. Prvi večer sem raje molče jedla v želji, da bi pojedla čim več, seveda, kajti želodci Francozov morajo biti naravnost gromozanski, da lahko vase spravijo tako nadnaravne količine hrane in še, po čisto naravni logiki, brez kakršnekoli koristi, saj se tako ali tako takoj zatem odpravijo spat. No, kmalu sem ugotovila, da je ravno večerja čas, ob katerem se vsi razgovorijo in da ta predstavlja neke vrste družabni dogodek. Med jedjo sem si večkrat z največjim veseljem predstavljala želodce mojih Francozov, namreč: predjedi solati s kruhom sledi glavna jed, pogosto iz pečice, zatem siri, in nazadnje sladica (gâteau ena, gâteau dve in tako dalje), ob vsem tem vedno pijejo vodo. (Moram priznati, da sem še dolgo po prihodu domov, naj se pohvalim, jedla kot prava »Francozinja.«)

Pismo iz Francije

19

Tole bo odločno predolg članek oz izsek iz mojega Pisma iz Francije, ampak enostavno moram dodati še nekaj socioloških opazk o mladih Francozih.

Nerada priznam, da so me malce razočarali. Tako zelo tihi in nezgovorni so bili, že skoraj ignorantni! Občutek imam, da se vsi trudijo, da bi bili čimbolj »normalni« in s tem postanejo že rahlo dolgočasni. Nasprotno kot pri nas, kjer se že vsak kar preveč trudi, da bi bil čim bolj zanimiv. Obraten vtis pa sem dobila pri odraslih Francozih, ki se mi zdijo zabavni, zgovorni in predvsem zelo francoški. Morda na mladino tako čudno vpliva šolski sistem, ki je res zastrašujoč in se nam s to bedasto Unijo grozeče bliža: s poukom končajo ob petih ali celo šestih, vmes pa imajo dve uri za kosilo v šolski menzi, ki pa je odlična. In obilna, seveda. Tako človek dobi občutek, da v svoji mladosti ne počno nič drugega, kot da hodijo v šolo, in temu primerno so postali tudi zaprti in neangažirani. Res pa je da so veliko bolj pridni od naših slovenskih huligančkov, ki pa klub temu, da huliganijo okrog, premorejo več energije in čustev...ali pa jih oni bolj skrivajo? Toda, škoda je očitna. Z dobrimi stvarmi se namreč ne skopari...

Komaj že čakam, da jih pripeljemo v Slovenijo, da jim pokažemo **življenje**.

Zbogom, moji dragi!

Ela

PIKA

V ponedeljek, 5. januarja, smo si 3. letniki v slovenskem Mladinskem gledališču ogledali, kako bi rekla ... OTROŠKO predstavo Pika.

Profesorji, no ja, ne samo vi, tudi starši pravite, da naj se že enkrat začnemo svojim letom primerno obnašati. Vem, da bi nas nemalokrat lahko zamenjali s katero od živali v živalskem vrtu, pa vseeno. Tudi mi se že počasi zavedamo svoje odraslosti (vsaj tako bi se za 18-letnike spodbilo). In kaj dobimo za vzpodbudo? Otroško predstavo, v kateri si Pika iz zadnjice neprestano vleče spodnjice, predstavo, kjer si Pika vrta po nosu ... Priznam, da sem opazila nekaj navdušenih obrazov med publiko. Veste čigavi so bili? Veseli 5-letni otroški obrazki sinov in hčera naših profesorjev, ki so Piko Nogavičko videli v živo. Vem, da boste rekli, da ste nas hoteli malce razbremeniti in pozabavati, ampak verjemite, da si pri naših letih lahko sami najdemosmo zabavo, ki vsekakor ni otroška predstava. Še bolj pa me skrbi dejstvo, da je bila ta predstava organizirana v okviru OIV in da je bila namenjena splošni izobrazbi in spoznavanju kulture.

Vlečenje »gat« iz zadnjice??? – bi se dalo razpravljati ...

KaTkA**Častni obisk v 1. f**

V začetku leta smo se skoraj vsi fazani naivno prijavili na malico, misleč, da smo s tem naredili enkratno potezo ... Spoznali pa smo, da se tudi sendvičev (da ne govorim kakšnih) kmalu naveličaš in število odjav je strmo naraščalo. Prav zaradi tega smo bili deležni časti, da nas je obiskal prvi mož TOMOZ-a. Zatrdil nam je, da so sendviči zagotovo le 2x na teden in da v športni malici ne moreta biti dva sendviča. Da ponujajo le visoko kakovostno hrano ... Skratka, mož je veliko govoril in malo povedal.

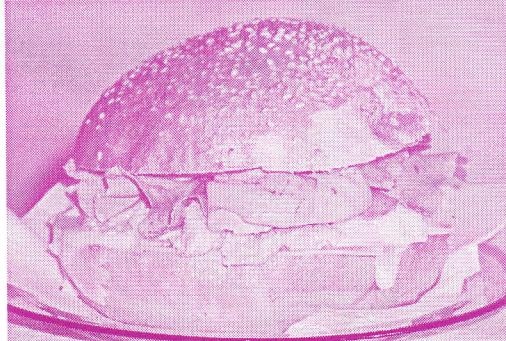
Po začetni zaspanosti smo se ob njegovih besedah končno le zbudili in pritožbe so se kot ploha vsule iz nas. Ob koncu je obljubil, da bodo že januarja na jedilnik zagotovo uvrstili, citiram: mlečni riž ali zdrob, vendar ga do sedaj (konec aprila) še nismo dočakali. Zatrdil nam je tudi, da se je v naši družbi počutil enkratno (pa ja ...) in izginil skozi vrata.

Minilo je veliko časa in ni nam jasno, ali je bila tisto le prezgodnja nesmešna prvoaprilska šala ali pa je verjet, da bomo nasedli in do konca leta čakali izboljšave? Zavedamo pa se, da smo še enkrat nasedli lažnim obljubam.

In odjave se drastično nadaljujejo, prijavljenih je le še peščica najbolj vztrajnih, ki upajo in upajo ...

Maja

We are talking about something like this ...

TEDEN SMUČANJA IN DESKANJA NA OSOJŠČICI

14. 1. – 20. 1. 2004

Da smo ledinci pravi športniki, smo dokazali tudi letos že na tradicionalnem (lansko leto je sicer odpadel zaradi premalo prijavljenih, ampak pustimo malenkosti) tednu smučanja in deskanja na Osojščici. Športni navdušenci smo 14. 1. 2004 (→ sreda) odrinili iz Tivolija proti sončni Avstriji in našemu končnemu cilju. Še isti večer smo se nastanili v Bodensdorfu v penzionu Rash, kjer so za nas poskrbeli kot v sedmih nebesih (sploh kar se tiče zajtrkov in večerij).

In kako je izgledal naš delovni dan? Zjutraj smo se po budnici prof. Poznajelška, prof. Tomac in prof. Klemenčiča pošteno najedli, toplo oblekli in pograbili smučke, palice, smučarske čevlje oziroma kar po domače pancarje, boarde, rokavice in vse priporočljive pripomočke za udejstvovanje na snežnih strminah. Na samem vrhu smučišča se je nadaljevala budnica prof. Poznajelška – ogrevanje ter (ne)uspešen začetek smučanja. Naši želodčki so nas po nekaj spustih opozorili, da je čas za Germknödl (cmok s slivovo marmelado in vanilijevim prelivom) in čaj. Popoldne smo spet preživeli na snežnih strminah in na sedežnicah.

Šele večer je pokazal našo razgreto športno vročekrvnost; runde namiznega tenisa, ročnega nogometa in kartanja nas še niso spravile pod tople odeje. Odpravili smo se še v bližnji nočni klub (za informacije in splošno razgledanost: Avstrijci RES NE VEJO, kaj je dober žur, zato še dobro, da smo jim Slovenčki priskočili na pomoč) in po dolgih urah plesanja skoraj omagali.

V posteljah smo se še pozno v noč pogovarjali, dokler nas profesorji niso prepričali, da je spanje le dobro za nas, če ne želimo naslednji dan obležati nekje ob smučišču.

Tako je minilo šest čudoviti, nepozabnih, nasmejanih, smučarskih, boardarskih, prijateljskih in še bi lahko naštevali ... dni. Pa ne pozabite se prijaviti naslednje leto.

ANITKA

Prof. KUŠAR, NASVIDENJE

»Ti ščurek v zadnji klopi ...« Se še spomnite? Ja, to je bil naš profesor glasbene vzgoje, prof. Peter Kušar.

Bil je naš ... božiček, raztreseni profesor, profesor, ki je vsem čoposlavam, krtačaslavam in ježeslavom na koncu vedno z veseljem zapisal odlično oceno. Njegove ure so bile vedno polne smeha, včasih tudi strahu, a nam je vsakič znova znal pokazati, da mu nekaj pomenimo in on je vsekakor nekaj pomenil tudi nam. Kdo bi si mislil, da nas bo nekega šolskega jutra presenetila izobesena črna zastava prav njemu v slovo.

Skratka, bil je NAŠ profesor, ki nam bo za vedno ostal v lepem spominu.

NASVIDENJE, prof. KUŠAR

The image shows three staves of musical notation. The first staff (measures 15-17) has a treble clef and includes lyrics like "De La Sie", "tra", "baro", "do", "ay", and "ay". The second staff (measures 22-24) has a treble clef and includes lyrics like "Can", "tay", "no", "llo", "res", "por", "que", and "car". The third staff (measures 29-31) has a treble clef and includes lyrics like "li", "to", "sin", "do", "los", and "co". Measure numbers 15, 22, and 29 are indicated above their respective staves.

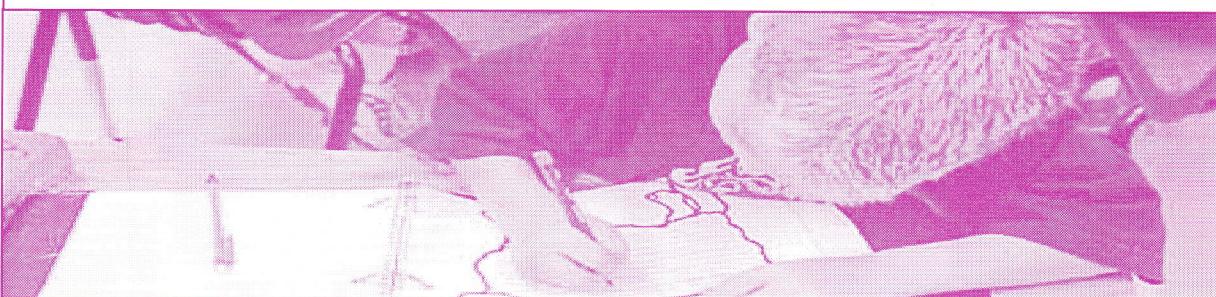
Noč je. Okrog mene je tišina. V tem

trenutku je edina, k mi dela družbo. Misel na tebe mi ne da miru. Prej sem štela dneve, odkar sva bila skupaj. Zdaj štejem samo dolge dneve, odkar sva narazen. Še danes mi tvoja podoba ne gre iz glave: ni pesmi, prizora, reči, ki me ne bi spomnila nate. Spomnim se najinega kotička, kjer naju (skoraj ☺) nihče ni motil — bila sva sama, objeta, drug ob drugemu ... Čutila sem, kako ti bije srce — vedela sem, da samo zame ... Pa sem vseeno naredila tisto napako, za katero mi je še danes žal. V istem delčku sekunde, ko sem izgovorila tisti dve usodni besedi KONEC JE, sem presenetila samo sebe. Sem res to rekla?? Srce mi je govorilo, da je to največja napaka, kar sem jih kdaj storila, razum pa je govoril obratno — opravičeval je moje besede in iskal najboljše razloge. Ne vem, kako naj ti to razložim, ker se še sama ne razumem. Enostavno nisem mogla več — pritiski z vseh strani in trema pred pripadnostjo nekomu – enemu. Pa čeprav vem, da sem si tebe predstavljal kot enega in edinega, zaradi katerega bi se z lahkoto odpovedala svoji svobodi, ki sem jo hkrati tako zelo potrebovala ... Nisi me omejeval, niti najmanj ne, pa kljub temu sem se počutila utesnjeno — k temu veliko pripomore dejstvo, da je bila najina ljubezen prepovedana ...

Žal mi je, da teh pritiskov nisem znala premagati, se jim upreti in z vsem srcem ljubiti samo tebe. Verjetno sem slabici, strahopetec; človek, ki se ne zna boriti za tisto stvar, ki ga najbolj osrečuje in mu daje razlog za življenje. Se spomniš, ko sem ti rekla, da brez tebe težko diham, da si moj zrak? Še vedno čutim enako — to se nikoli ne bo spremenilo. Vendar sem sama kriva, da sedaj diham vse težje in težje. Opravičila sem se ti že dostikrat in vem, da si mi odpustil, vendar sama sebi še nisem in tudi ne vem, kako naj si. Le na kaj sem takrat mislila? Če velja tisti Descartesov rek: »Mislim, torej sem«, potem jaz definitivno nisem! Vse, kar lahko rečem na koncu vsega tega je, da mi je žal za to, vendar mi ponos ne dopušča, da bi te prosila, da me vzameš nazaj. Morala bom to pot nadaljevati sama, brez tebe ...

Imela sem te rada in te še vedno imam ...

By: OLKA

Uspeh na letošnji zimski turi

Končn! Sonce je sjalo (sam ne na našem končku zemlje), ptički so peli (Bethovnov simfonijo Tišina), mi, izkušeni hribolazci, smo se v popolni opremi z derezami, polnimi kovčki prve pomoči, šotori, če se zgubimo (ok, priznam, da pretiravam, v resnic smo mel sam hrano pa pijačo pa discmane) odpravili na letošnjo odpravo v Tamar. Kljub nečloveško zgodnji uri je bilo v avtobusu živahno. Kilometri in besede so tekle kot po maslu, in discmani so neutrudno praznili baterije. In končno se je pred našimi očmi, kakor fatamorgana, naslikala slovenska kraljica – Planica, ki se je bleščala v zimski idili. Poskakali smo iz avtobusov, in sledil je hladni tuš – bilo je -16 stopinj. Po beli stezici smo se kar zapodili proti cilju in v naših mislih je gorela ena sama želja – topel čajček (z rumčkom). Vsi premraženi in v kratkem času osivelci (zmrznile so nam celo trepalnice) smo končno zagledali našo svetlo točko – kočo. Koča je bila majhna, nas pa veliko in povrh vsega so nas osnovnošolci dobesedno zrinili nazaj v peklenski mraz. Pot nazaj je bila kratka in zabavna (zaradi smeha smo natrenirali tudi trebušne mišice) in ena, dva je prišel trenutek, ko smo Planici lahko le še pomahali v slovo. Po naporni vožnji smo šli še na kozarček sokca in lahko zatrdim, da smo bili najbolj nenavadni gostje – v gojzarjih.

Tura je bila uspešna, brez smrtnih žrtev in upam, da jih bo še velik.

Maja

Zajebancija, shopping, pitje, zabava ... vse to me povezuje s prijatelji. Ampak samo eden je najboljši. Z njim preživim večino dneva. Včasih ga pokličem brezveze ... samo zato, da slišim njegov glas, ker ga pogrešam. Včasih mu predlagam, da se dobiva, kar tako, ker ga želim videti, ker se imam z njim lepo in ne mislim na vsakodnevne probleme, ki me mučijo. Vendar...nekega dne sem začela nanj gledati drugače. Naenkrat mi ni bilo vseeno, ko se mu je kakšna simpatična punca približala. Začela sem bolj paziti na svoj zunanji izgled, ko sva se dobila ... Dolgo časa sem rabila, da sem si priznala, da sem se počasi in previdno, pa vendar brezglavo zaljubila vanj. Ko sem to zaupala svoji sestrični, mi je dala zelo koristen nasvet – rekla mi je, da moram biti 100 % prepričana o svojih občutkih, preden se mu odločim povedati.

Ponoči nisem mogla spati, ker sem razmišljala o tem, če bi mu povedala ali ne. Začela sem se spominjat najnih skupnih trenutkov — žalostnih in veselih. Sama misel na to, da bi te trenutke lahko izgubila, me je pripravila do solz. Da bi izgubila njegovo podporo, ki mi jo nudi v težkih trenutkih, da se ne bi mogla več sproščeno pogovarjati, si zaupati... vse to me je pripeljalo do odločitve, da se tega ne splača tvegati.

Zato sem se tudi odločila, da napišem tole besedilo ... upam, da se bo kdo odločil podobno kot jaz. Mislim, da prijateljstva ni vredno tvegati, ker je to nekaj najsvetjejšega. Nekaj, kar se z nobenim denarjem ne da kupiti. **ZATO PRIJATELJSTVA NE TVEGAJTE, ČE NISTE 100 % PREPRIČANI, DA DRUGAČE NE GRE!**

By: OLKA

KRIŽANKA

By: Lučka	MAZAV MESNI IZDELEK	KEM. ELEMEN TSB	NAUK O RAVNO TEŽ-JU TELES	TIRNIC E, TRAČNI CE	PRIKAZ ČESA	POVZR OČIT- EV RANE	KRAJ OB PRESPA NS-KEM JEZERU	KEM. ZNAK ZA LATAN	NAPAD NA ZNANO OSEBO	mladi ka
LIRSKO EPSKO DEL										HUMOR IST-KA PUTRIH
STALNI TROPSKI VETROVI										
PREDMET STARINSKE VREDNOSTI								EVA ČOP KONICA		
PUBLICIST IN PESNIK VIDMAR				WEISS LOMLJE NJE						
ČEŠKI ATLET ZATOPEK					ŽENIN ALI MOŽEV OČE					KEM. ZNAK ZA LITIJ
PTIČ, VRANKA					OPATIJ A NA BAVAR SKE-M					
POKRAJ INA V VIETNAMU					OSEBNI ZAIMEK			KEM. ZNAK ZA TITAN		

OSMEROSMERKA

Ta osmerosmerka je sestavljena posebej za Vas! Ali Vas zanima, če poznate priimke 35-ih profesorjev na Ledini? Preizkusite se!

P	O	Z	N	A	J	E	L	Š	E	K	Ž	F	Š	P
N	R	E	S	M	A	N	I	S	A	J	U	V	K	B
R	K	H	V	E	N	G	A	R	R	K	B	O	O	U
O	L	E	A	C	N	I	R	G	O	V	E	J	F	E
Š	E	A	H	V	O	B	M	I	N	E	R	S	Ž	L
N	M	V	I	D	C	E	K	L	I	N	O	K	B	V
A	E	N	L	N	A	K	R	G	E	G	K	T	E	A
M	N	I	G	O	M	E	O	R	K	A	T	I	L	P
R	Č	L	S	C	O	T	A	E	K	R	E	T	I	Č
E	I	H	U	E	T	Š	H	G	I	R	V	E	N	I
T	Č	O	M	J	B	U	I	O	M	O	C	B	A	Š
S	E	P	Z	A	I	L	L	R	J	L	U	K	Š	R
O	Z	D	O	B	R	A	V	C	E	B	I	N	V	I
M	L	A	K	A	R	T	A	L	O	T	R	I	Č	L
Y	A	R	A	G	O	L	P	L	E	Š	E	C	S	J

OVEN**21.3→20.4.**

V bodoče se vam bliža potovanje z osebo, ki je že dalj časa niste videli. Potovali boste na jug, seveda pa se poskusite izogniti popravnim izpitom, da boste lahko na počitnicah sprostili vaše telo in dušo.
Srečen dan: 142.junij

BIK**21.4→21.5.**

Vaša trma presega vse meje!!! Ob živce ste spravili cca. 99999,3 ljudi in 30 profesorjev! Prosim vas, da prenehate s to vašo otročarijo in se raje posvetite snemanju Jack ass-a!!!
Srečen dan: PMS

DVOJČKA**22.5.→21.6.**

Ste že slišali kdaj, da obstaja učbenik za zgodovino? No, zdaj veste... OBSTAJA!!! Kaj vam hočem povedati? Konec šolskega leta se bliža popravnim izpitom... Pomislite, morje, sonce, plaža,... in knjiga za zgodovino?! Ne ujema se, kajne?
Srečen dan: 24.maj

RAK**22.6.→22.7.**

Tvoja babica je zelo ponosna nate. Potrudi se, da bo lahko ponos obdržala še ostalih 6 let, ki jih boš prebil na elitni gimnaziji Ledini. Če se ne boš potrudil dovolj, boš bankrotiral!

Srečen dan: @

LEV**23.7.→22.8.**

Lakota vas muči že dolgo, saj šolska malica ni ravno pizzeria Napoli. Za potešitev želodca si lahko privoščite priboljšek iz domače skrinje, če pa to ne bo zadostovalo, je idealna rešitev burek (če že greš na burek pejt na Miklošičeve, al pa na Bavarcu!).

Srečen dan: Novo leto

DEVICA**23.8.→23.9.**

Dобра stara devica. Spoštujem vse device, saj ste krepostne. Tega se vam ni treba sramovati, pravzaprav, lahko ste ponosne na svoje deviško življenje, saj se le malo ljudi odloči za tak način življenja. Iskrene čestitke!
Srečen dan: Dan boja proti aidsu

TEHTNICA**24.9.→23.10.**

Vaša lenoba sega v skrajnost. Razumem, da se vam ne da učiti... Da se vam ne da na morje, v diskoteke in celo na štamprtle šnopca, pa presega vse meje. Znani angleški pregovor pravi : "MOVE YOUR ASS!!!" Držite se pregovora, če se želite na morju pojavit v kopalkah!
Srečen dan: 100%

ŠKORPIJON 24.10.→22.11.

Nasilje je eden izmed glavnih vzrokov negativne energije v vaših sošolcih in prijateljih. Priporočam vam, da prenehate razmnoževati nasilje tudi v šoli. To lahko ogroža vašo okolico, in seveda tudi vas.

Srečen dan: se še ni pojavil

STRELEC 23.11.→21.12.

Zakaj imate v torbi sekiro? Ali je njen namen ubijanje, ali zgolj sekiranje? V obeh primerih je to zločin. Kaj pa vaša lokostrelska kariera? Bolje, da odnehate, še preden naredite sramoto sebi in celi šoli ...

Srečen dan: svetovno prvenstvo v lokostrelstvu

KOZOROG 22.12.→20.1.

S trmastim obnašanjem ne boste dosegli petice pri psihologiji, sociologiji in biologiji. Namesto trme si omislite ljubezen, ki vas bo grela v hladnih zimskih večerih. Razmislite o tem, ne bo vam žal. Saj veste kako pravijo: Ženske so hudič!

Srečen dan: dan vstopa SLO v EU

VODNAR 21.1.→19.2.

Bliža se obdobje nespečnosti, žuranja in popravnih izpitov. Ja, bliža se poletje. Potrudite se, da ne boste staršem pokvarili 25-letnico poroke... Oziroma na obletnico se spravite od doma, ker verjamem, da ne želite motiti njunega zasebnega življenja.

Srečen dan: dan maturantske parade

RIBI 20.2.→20.3.

Vaše tri želje so postale že bedne, vaše pravljice niso več aktualne. Ste zgolj predmet posmehljivosti. Uporabite domišljijo in se pričnite pojavljati v aktualnih prireditvah. Če se tega ne boste držali, bo vaš delodajalec rekel: "Adijo!".

Srečen dan: ???

SAMO ZA LEDINCE: Nitka

Ste že slišali za Jazzino? Če niste slišali za njo, ste jo pa gotovo slišali, ko veselo vadijo nasproti glasbene učilnice- kje pa drugje. Ko so naju povabili, da z njimi narediva intervju, sva bili malce presenečeni in sva odšli v njhovo »pisarno«, kjer sva izvedeli marsikaj.-tudi brez pripravljenih vprašanj. Po nekaj minutnem pogovoru sva ugotovili, da to vsekakor niso kakšni resni glasbeniki, v smislu (resni obrazi). Pač mladi obetavni glasbeniki, ki v prihodnosti brez dvoma še marsikaj obetajo.

Spoznali so se, ko je ravnatelj hotel imeti imeti »špil« za grafitarje. Tako so se poklicali, Andrej je pripeljal bobne in poglej ga zlomka, prof. Vogrinc je ob njihovem prvem nastopu obstal odprtih ust.

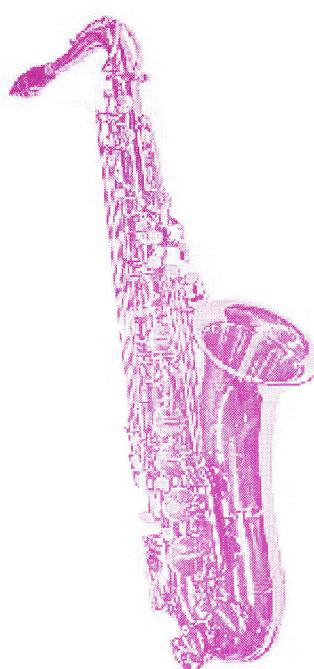
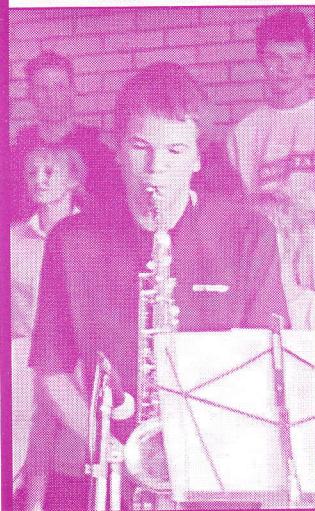
Vadijo veliko, največ pa med urami matematike, biologije, slovenščine in seveda NEMŠČINE!!! (Kaj naj rečeva, DOBRA IZBIRA!). Da pa so njihove vaje uspešne in več kot produktivne, smo se lahko prepričali tudi sami na njihovih nastopih: 1. aprila - nastop v učilnici 115, 8. aprila – nastop z Danci in 15. aprila na nastopu na Dvornem trgu.

Poveva lahko še, da bi Jazzini več kot prav prišlo, če bi se našel kakšen sponzor, ki bi pripomogel k njihovemu lažjemu vzponu med zvezde. Če se je katera od deklet zagrela za kakšnega člana skupine, naj poveva, da so vsi samski, tako da draga dekleta – pot do njih je prosta.

Člani Jazzine bi se radi zahvalili ravnatelju za BOBNE ...

Midve pa bi še dodali, da vam pri nadalnjem ustvarjanju želiva veliko sreče in glasbenega uspeha!

Katka & Žu-Ži

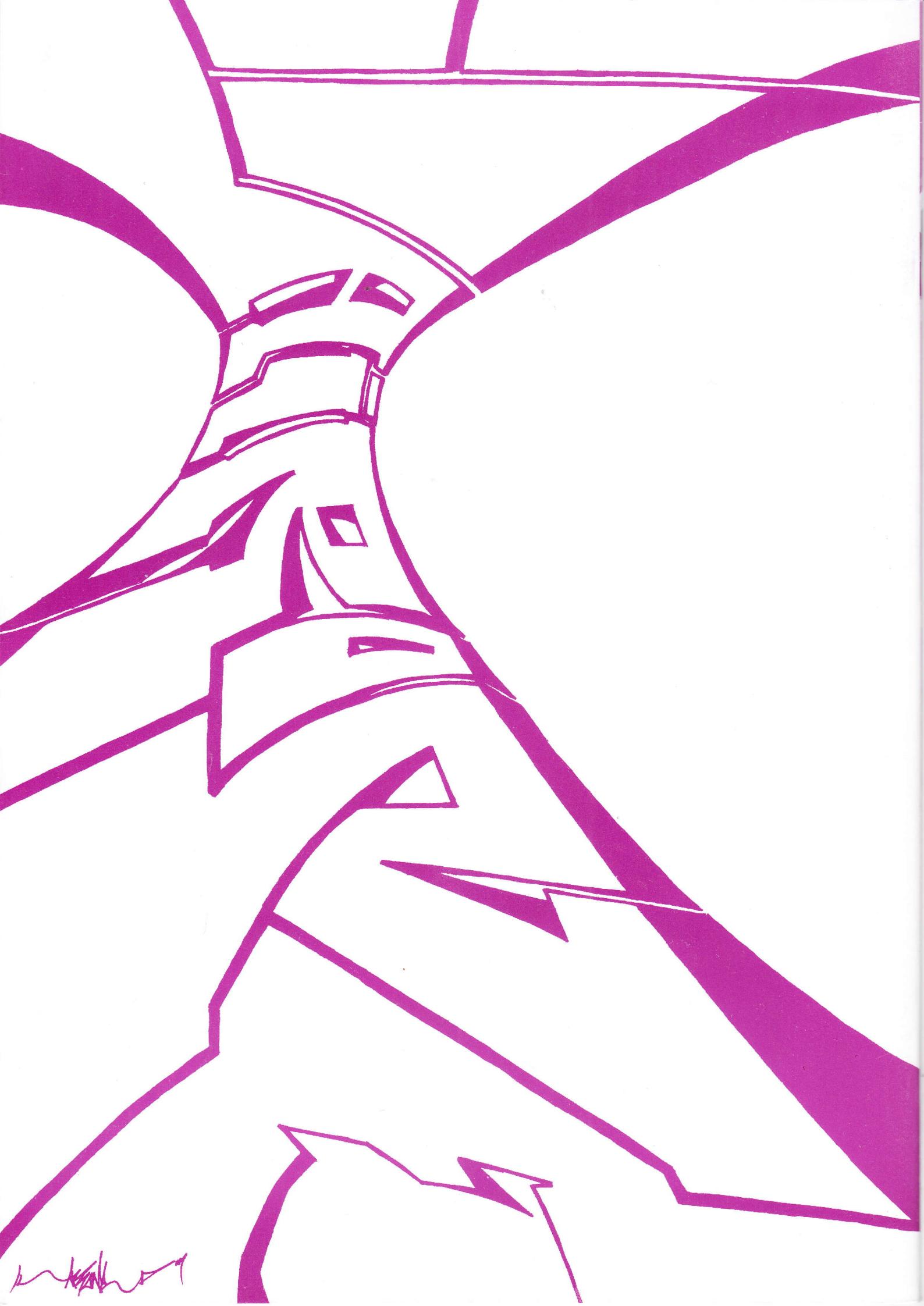
29. 1. 2004 smo si v ljubljanski Drami ogledali Iskanje izgubljenega časa. Kaj naj rečem ... Zelo všečna predstava, ki pa bi bila še zanimivejša, če bi dijaki poznali vsebino. Vendar se je tudi brez poznavanja le – te dalo ob gledanju uživati. Vsaj meni se zdijo predstave v Drami vedno zanimive. Če že ne zaradi igre same, pa zaradi igralcev (saj vedno igra najboljša slovenska igralska smetana). Tudi sami kostumografija in scenografija sta bili izredno bogati in dodelani.

No, pa da vam ne bom dolgovezila ... Vse, kar sem rekla je res, res pa je tudi, da je bila igra zelo dolga, saj je celotna predstava trajala kar 3 ure. In ledinci ne bi bili ledinci, če ne bi med odmorom zapustili dvorano in odšli na pivo. Vem, da bi bil sedaj čas za »neškodljivo laganje«, ampak kaj hočemo, evropsko rokometno prvenstvo je imelo svoj privlačnejši vpliv. In ko so začeli vibrirati telefoni, od koder smo dobili še bolj vibrajoče informacije, da slovenska reprezentanca v polfinalu vodi za 2 gola, smo svoj izgubljeni čas našli v enem od prijetnih lokalov v bližini Drame ... – seveda s pivom v roki in nasmeškom na obrazu.

KaTkA

sketchbook